

Sobota 29. októbra 2016

Text: Ž 147, 3

On uzdravuje skrúšených srdcom a obväzuje ich rany

Piesne: ES č. 487, 284

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ktosi povedal, že žalmy sú drahokamy Biblie. Drahokamy ženám pristanú. No nielen im, ale aj nám, mužom – myslím tým tie duchovné drahokamy. Pristanú nám všetkým. Skrášľujú náš život tak ako nič iné. My všetci potrebujeme to duchovné skrásnenie a skráslenie. Ozdobit' nás v našej hriechnosti môžu len také duchovné drahokamy, ktoré nemajú žiadnej chyby. Také, ktoré sú nepominuteľné a majú punc večnosti. V texte našej dnešnej piesne (ES 487, 1) je úžasné posolstvo k ozdobeniu sa pre večnosť: „*Kristova krv, spravodlivosť, je svadobný môj šat a skvost, ním pre nebo sa ozdobím a tak pred Bohom obstojím.*“ Radi zalistujeme v našom spevníku, ale aj žalmoch. Oddýchneme si od všetkých tých ľudských slov a prizdobíme sa Božím slovom. Pre časnosť aj pre večnosť. Ono je veľmi potrebné práve do všetkých našich pomínuteľných slov plných márnosti. Nevieme si teda ani predstaviť, že by žalmy v Biblii vôbec neboli. Aj v dnešný sobotný deň sa v rámci tohto čítania môžeme osviežiť Božím slovom z tejto zbierky 150 žalmov. Žalm s číslom 147 nás pozýva k oslave Hospodina. Vymenúva dôvody, prečo je dobré tak robiť. A hneď v úvode je tu spomínaný ten prvý dôvod: Hospodin buduje Jeruzalem! On uzdravuje skrúšených srdcom a obväzuje ich rany. Niet lepšieho lekára. On je lekárom všetkých lekárov. Vie správne určiť diagnózu a je pripravený hneď aj liečiť. Diagnózou všetkých nás je hriech a liečbou je Božia milosť skrze odpustenie v diele Pána Ježiša Krista (R 6, 23). Také obviazanie našich rán a uzdravenie všetci akútne potrebujeme. Jeden z najväčších románopiscov 20. storočia A. J. Cronin raz zažil niečo veľmi pozoruhodné a nevšedné. Istý muž priniesol do kostola chromé dievča, spolu zapálili sviečku, stíšili sa a odišli. Šiel za nimi von, kde onen muž práve vkladal dievča do primitívneho vozíka pre postihnutých. Opýtal sa ho: „Ako vám môžem pomôcť?“ Muž odpovedal: „Ďakujem, už ste pomohli. Chodíme sem denne, aby nevyhasla naša nádej.“

Aj tento príbeh dokazuje, ako málo je potrebné k uzdraveniu ľudskej duše. Ako málo treba. Spolu s Augustínom prosme slovami jeho osobnej modlitby: „*Pane, uzdrav ma, potom budem stáť. Upevni ma, potom obstojím.*“

Žalmy nás nesú v každom novom dni. Dobrým počínom bolo, keď Transcius vydal Novú zmluvu spolu so Žalmami. Siahnime po nich vždy nanovo. Mocou Ducha Svätého ich posolstvom skrásnieme. Utekajme sa k Nemu, lebo On sám obväzuje naše rany a uzdravuje skrúšených srdcom. Amen.

Modlitba:

„*Nauč ma plniť Tvoju vôľu, veď Ty si Boh môj; Tvoj dobrý Duch nech sprevádza ma po rovnej zemi.*“ (Ž 143, 10) Amen.

Mgr. Pavel Kušnir, zborový farár v CZ ECAV Vysoké Tatry (TAS)